

CREDITS

Productie

Theater Malpertuis

Naar

'Les Années' van Annie Ernaux © Gallimard

Nederlandse vertaling

Rokus Hofstede, uitgegeven door Uitgeverij Arbeiderspers

Theaterbewerking en regie

Piet Arfeuille

Spel

Viviane De Muynck, Els Dottermans, Carine van Bruggen, Kiana Porte, Hendrik Lasure

Compositie

Hendrik Lasure

Scenografie

ruimtevaarders

Dramaturgie

Koen Tachelet

Productieleiding

Iben Stalpaert

Lichtontwerp

Jan Maertens

Geluid en licht

Jannes Dierynck, Iben Stalpaert, Wim Loobuyck

Kostumering

Lieve Pynoo

Promobeeld

Nick Hannes

Deze productie kwam tot stand met de steun van de Vlaamse Gemeenschap en de Tax Shelter maatregel van de Belgische Overheid via Flanders Tax Shelter.

De Jaren

OVER ANNIE ERNAUX

Annie Ernaux (geboren in 1940 te Yvetot, Normandië) is één van de belangrijkste hedendaagse Franse schrijvers. Ze streeft naar een neutrale, objectieve stijl, “zonder oordeel, zonder metafoor, zonder vergelijking”.

Haar oeuvre blijft een nauwgezette mengvorm van autobiografie en sociaal-historische analyse. Ze schreef over Alzheimer (*Je ne suis pas sortie de ma nuit*), de dood van haar moeder (*Une femme*), borstkanker (*L'usage de la photo*) en haar ontmaagding (*Mémoire de fille*). In 2008 verscheen *Les Années*, een magnum opus dat meer dan een halve eeuw Franse geschiedenis verweeft met haar persoonlijke herinneringen.

Voor haar werk ontving Ernaux talloze literaire prijzen, waaronder de Prix Marguerite Duras, de Prix François Mauriac, de Prix de la langue française en het Premio Strega Europeo. Op 6 oktober 2022 werd haar de Nobelprijs voor Literatuur toegekend “voor de moed en de klinische scherpzinnigheid waarmee ze de wortels, vervreemdingen en collectieve beperkingen van de persoonlijke herinnering blootlegt”.

PIET ARFEUILLE OVER ‘DE JAREN’

“Ik was onder de indruk van Ernaux’ schrijfstijl. De kracht en trefzekerheid van haar beelden. ‘De Jaren’ is in hoge mate *a trip down memory lane*. De vele herkenbare beelden werpen je terug op je eigen jeugd, kindertijd, noem maar op.

Een sleutelzin voor mij is: ‘Ik zal naar de wereld kijken om er mezelf in terug te vinden.’ Annie Ernaux portretteert alle persoonlijke gebeurtenissen tegen de achtergrond van wat er speelt in de wereld. Daardoor wordt het boek meer dan louter biografie. Het roept de vraag op hoe autonoom wij eigenlijk zijn als mens? In hoge mate worden wij bepaald en vaak ook belemmerd door grotere contexten. Moeten onze persoonlijke verlangens het afleggen tegen grotere krachten? Kunnen we ons verzetten tegen institutionele kaders? En levert dat verzet ook iets op?

Ik heb gekozen voor vier actrices die vier archetypische leeftijden benaderen en vertolken. Twintig, op de drempel van het volwassen leven. Veertig, middle age. Zestig, aan het einde van een beroepsleven. Tachtig, ben ik er morgen nog wel? Die verschillende perspectieven zorgen voor een adequate tekstverdeling maar staan ook voor een heel eigen kijk op leven en wereld.

Annie Ernaux verwijst in haar boek op een welhaast encyclopedische manier naar objecten, recepten, films, liedjes uit vervlogen tijden. Ik wou voor één manier kiezen om die referenties vorm te geven. Componist Hendrik Lasure ondersteunt de tekst met een soort van muzikaal kader.

‘Iedereen dacht alleen te zijn. Plots waren ze een menigte.’ Annie Ernaux schrijft niet het verhaal van zichzelf, ze schrijft het verhaal van een hele generatie, en bij uitbreiding het verhaal van de mens.”

